

DOMOVINA

Upravištvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrtno Din 7-50, polletno Din 15.—,
celoletno Din 30.—.

Veliki shod zaupnikov JDS v Ljubljani

se vrši dne 3. februarja dopoldne v veliki dvorani Narodnega doma. Pričetek točno ob 11. uri.

Na shod zaupnikov so vabljene razen stranknih funkcionarjev vsi zaupniki, vsi odborniki krajevnih organizacij, vsi poverjeniki, vsi obiskovalci dosedanjih političnih tečajev JDS v področju ljubljanske oblasti. Pristop imajo nadalje tudi ostali somišljeniki JDS, ako so uvedeni po zaupnikih in se pri vstopu zglašajo pri rediteljih.

Dnevni red:

- 1.) Otvoritev zbora in nagovor predsedstva.
- 2.) Pozdravi zastopnikov JDS iz drugih oblasti.
- 3.) Poročila načelstva JDS v Ljubljani.
- 4.) Predlogi za volitve načelstva JDS in resolucije.
- 5.) Debata o točkah 1 do 4.
- 6.) Glasovanje o predlogih pod 4.
- 7.) Drugi predlogi in slučajnosti.

Nehvaležnost je plačilo sveta

Voditelji SKS so se prav iz umetno ustvarjenega nasprotstva proti demokratom pričeli družiti z radikalijo, katere po vsem njenem dosedanjem početju ne moremo smatrati za napredno stranko. Nedvomno je, da je razlika v programih JDS in SKS premostljiva najmanj vsaj v toliko, da bi mogli obe stranki nastopati skupno proti klerikalcem. To počeželski pristaši SKS, ki so izšli iz vrst JDS., odkrito priznavajo in vedno bolj obsojajo svoje voditelje, ki so s svojo nespretno politiko in nestrpnostjo privedli Samostojno kmetijsko stranko na rob prepada.

Niti poraz, ki ga je doživela SKS pri lanskim volitvah v narodno skupščino, ni bil prav nič spametoval vodstva SKS, ki vztrajno vodi lastno stranko še dalje v propast.

Nedvomno velik korak nazaj pomeni družjenje z ljubljanskimi radikali. Kakšne koristi si obeta SKS od tega, nam je popolnoma nerazumljivo, ko vemo, da je danes vsega zla v državi kriva baš radikalna vlada. Kdor se družiti z radikali, je med slovenskim ljudstvom gotovo nemogoč. Človek, ki logično misli, bi dejal, da so se ljubljanski zeleni generali zakleli, da razbijejo lastno stranko.

Najzanimivejše pri tem pa je, da radikali za to uslužnost voditeljev SKS ne kažejo niti najmanjše hvaležnosti, kar najbolj dokazuje zadeva s Kmetijsko družbo v Ljubljani.

Kmetijska družba je bila doslej v naprednih rokah, kar je klerikalce silno peklo. Zato so ti napeli vse sile, da jo dobijo pod svoj črni plašč. Dne 30. januarja bi se moral vršiti občni zbor Kmetijske družbe, ki je bil sklican popolnoma pravično, toda klerikalci so dosegli pri radikalni vladi, da je ta zborovanje preložila — ker seveda naskok SLS na družbo še ni dovolj pripravljen in organiziran.

S tem, da je radikalna vlada celo z nezakonitostjo ugodila klerikalcem, pa je obenem dan dokaz, da so med radikali in klerikalci še vedno tajne pristranske zveze, izvirajoče pač še od takrat, ko sta klerikalna voditelja gg. dr. Brejc in Smodej podpisala tako zvani Markov protokol, s katerim je bila omogočena samoradikalna vlada.

Nespretno vodstvo SKS se ne le brez koristi, temveč celo v ogromno škodo stranke družiti javno z radikalijo, dočim klerikalci delajo to na tihem, imajo od tega koristi, obenem pa «Domoljub» in drugo klerikalno

časopisje hinavsko pljuva na SKS, češ, da se ta družiti z radikali in da je zato kuluk-stranka. Samostojni voditelji kot javni prijatelji radikalcev so izigrani v korist tihim radikalnim prijateljem klerikalcem.

Vsa napredna javnost je danes enodušna v tem, da se morajo napeti vse sile, da Kmetijska družba ne postane privesek SLS, ki bi družbo izkoriščala le v svoje nečedne namene in jo odvzela njenemu pravemu namenu, to je pospeševanju kmetijstva. Demokrati bomo pomagali samostojnim kmetom kljub temu, da se je vodstvo SKS zvezalo proti nam baš z našimi neizprosnimi nasprotniki. Gre za napredno stvar in v takem primeru poznamo tudi samozatajevanje in samopožrtvovalnost.

Pristaši SKS na deželi, ki odločno obsojajo nesmiselno in bedasto početje ljubljanskih generalov, nam bodo hvaležni. Zato se ti tudi v vedno večjem številu vračajo pod okrilje JDS, odkoder so izšli; saj vidijo, da je njihovo vodstvo nesposobno. Naprednjaki na deželi brez razlike ne marajo nositi naslova kulukarjev, ki pripada edino klerikalni stranki, ki je postavila s podpisom Markovega protokola na krmilo države radikalce in s tem povzročila toliko zla slovenskemu ljudstvu kot še doslej nobena druga stranka.

Končno še izražamo nado, da je nehvaležnost radikalije tudi večini voditeljev SKS enkrat za vselej odprla oči.

Preprečeni občni zbor Kmetijske družbe

(Dopis naprednega delegata)

Minulo sredo bi se moral v Ljubljani vršiti redno sklicani občni zbor Kmetijske družbe. Zbor pa je bil v zadnjem hipu preložen, tako da so delegati, ki niso mogli zvedeti za preložitev, navzlic temu prišli na zborovanje. In ob tej priliki se je med splošnim ogorčenjem razkrinkalo, kaki škodljivci slovenskega kmeta so naši klerikalci, ki so z najpodlejšo spletko povzročili prepoved občnega zbora.

Ko so klerikalci zadnje čase izprevideli, da na letošnjem občnem zboru ne bodo imeli večine in da ne bodo mogli stisniti Kmetijske družbe v svojo malho, kar je eden njihovih največjih pohleptov, so se poslužili najnesramnejšega sredstva. Notranjemu ministru so natvezli podlo laž, da pri Kmetijski družbi gre za stotilijonske povere in da je do razčiščenja te afele treba občni zbor odgoditi na nedoločen čas. Radikalna vlada, ki študira le na politične kravje kupčije, je svojim tihim klerikalnim podrepnikom ugodila ter brzojavno dva dni pred občnim zborom istega prepovedala. Napredni delegati seveda o

tej protizakoniti prepovedi niso mogli biti pravočasno obveščeni in so prišli v Ljubljano. Pač pa niso prišli klerikalni delegati, ker so že pred prepovedjo bili iz glavnega klerikalnega tabora obveščeni, da se občni zbor ne bo vršil.

Napredni delegati, 198 po številu, so se zbrali v dvorani Kmetijske družbe in med največjim ogorčenjem protestirali proti poseganju radikalne vlade v samoupravo Kmetijske družbe ter najodločneje obsodili klerikalno nesramnost, ki se v svojih strankarskih spekulacijah poslužuje na škodo slovenskega kmeta tako podle spletke, kakor je v naši politični zgodovini že dolgo ne pomnimo.

Za nas je to najsijajnejši dokaz, da je klerikalna agitacija za avtonomijo najnesramnejše sleparstvo. Avtonomijo Slovenije bi radi imeli, istočasno pa z lopovščino preprečujejo izvrševanje pravic naše najuglednejše kmetijske korporacije. In to iz edinega razloga, ker je ne morejo spraviti pod svoj plašč. Hvala Bogu, da klerikalni tigri v vedno večji meri razgaljajo svojo tigrovsko naravo. Do-

ma rjujejo, v Beogradu pa izposlujejo kršitev zakona z mačo zlobo na škodo slovenskega kmeta in bi se v svoj šrankarski prid menda zvezali nele z radikalskimi barantači, temveč tudi s samim Belcebubom. Toda, poskrbeli bomo, da jim bo ta perfidni protikmetiški čin še dolgo zvenel po ušesih.

Prav radovedni pa smo, kaj so klerikalci za to radikalsko uslugo obljubili radikalski vladi. Nedvomno je, da radikalski uslug ne dovoljujejo za prazen nič. Klerikalci se sicer hinavsko vežejo z opozicijskimi strankami, toda zadeva Kmetijske družbe je dokaz, da so pripravljeni v nevarnosti zadnji hip pomagati radikaliji, da se vzdrži na vladi. S to mešetarijo je SLS pokazala, da je stranka kulukarjev. Lažnivo zavijanje klerikalnega časopisja je ne bo opralo, ker smo uverjeni, da naše ljudstvo kljub farovškemu terorju še vendarle misli s svojo glavo.

Politični pregled

Narodna skupščina je zopet začela zborovati in opozicija se resno pripravlja na to, da

zruši sedanjo vlado,

ki je dovedla državo tako daleč, da smo državljani razdeljeni na dva razreda: na radikale in neradikale ter da imajo radikalski državljani več pravic, kot jim pripada po zakonu, neradikalski državljani pa niti pred zakonom več nimajo one zaščite, ki bi jo morali imeti v vsaki pravni državi. Vse nevladne stranke se družijo proti taki vladi in celo

Radičevi poslanci pridejo v Beograd.

Ti so se do sedaj izogibali narodne skupščine in s tem največ škodovali svojim volilcem. Ako bi bilo 70 Radičevih poslancev v parlamentu, bi bila vlada samih radikalcev, podpiranih po Nemcih in Turkih, nemogoča. Le za naše klerikalce se še ne ve točno, kako se bodo ravnali, ko so že po volitvah omogočili samoradikalsko vlado, vendar se sedaj tudi oni približujejo drugim opozicijskim strankam, ki jih vodi najmočnejša med njimi, demokratska stranka S pomočjo vseh opozicij-

skih strank se bo morda demokratom posrečilo vreči radikalsko vlado in potem izvesti državo na pravo pot razvoja in napredka, v čemer je sedaj močno ovirana.

Pri nas je veliko ruskih beguncev, ki so se nahajali včasih v carski službi in so zbežali iz Rusije, ko so boljševiki prišli na vlado. Posebno je veliko vojakov, največ pa raznih generalov in drugih visokih oficirjev, ki so imeli v naši državi svojo posebno organizacijo in celo svoj generalni štab v Sremskih Karlovcih. Tega mi nismo mogli več trpeti, ker se ne moremo preveč kregati s sedanjo Rusijo, s katero že vse države hočejo obnoviti redne odnose. Zato generalni štab in njegov vodja

general Wrangel zapusti Jugoslavijo.

Preseli se menda na Francosko. Naši odnosi nasproti Rusiji so pa nastopni: Mi se ne moremo strinjati s sedanjo rusko vlado, ki je nedemokratična in nekaj ljudi neomejeno vlada ogromno državo, ali mi ne moremo ničesar storiti, da bi te razmere izpremenili. Ruski narod naj si sam uredi svojo državo na podlagi sodobne demokracije, v kateri so vsi ljudje enaki in imajo tudi vsi enake pravice. Kljub vsemu pa moramo enkrat priti v redne odnose z Rusijo, ki je največja slovanska država in ki bo prej ali slej igrala ne samo v evropski, temveč svetovni politiki zelo važno vlogo.

Ves svet je zadnje dni poln vesti

o smrti Lenina,

ki je svoječasno bil eden od prvih voditeljev ruske boljševiške revolucije in pozneje, ko je revolucija zmagala, voditelj celokupne ruske politike. Sodbje o Leninu ni lahko izreči, toda gotovo je bil velik človek, ki je svoje sposobnosti zlorabil. Splošno se govori, da je on odobral preganjanje boljševikom neprijaznih ljudi. Na stotisoče nedolžnih ljudi je za časa ruske revolucije izgubilo življenje. Leninova smrt bo močno vplivala na nadaljnji razvoj Rusije. Sedaj namreč boljševiki nimajo robenega človeka, ki bi ga delavske množice, na katerih stoni vsa moč boljševiške vlade, tako brezpogojno ubogale, kakor so ubogale

Lenina. Njegovi nasledniki se bodo kmalu sprli med sabo, že radi tega, ker bo vsak hotel biti Leninov naslednik. Podoba je, da pomeni Leninova smrt začetek vračanja Rusije v normalne razmere, kakršne vladajo po vsem svetu, in potem bo Rusija cvetela, ker njena prirodna bogastva so ogromna.

Na Angleškem imajo pa novo vlado, kakršne še niso imeli. Delavska stranka je na krmilu. Njen položaj pa ni preveč siguren. Ako bo ta vlada hotela uveljavljati socialistične načrte, bo takoj zrušena, ker bo v tem pogledu imela v parlamentu takoj ogromno večino proti sebi. Za sedaj se ves svet najbolj zanima zato, kako bo novi ministrski predsednik vodil

zunanjjo politiko Anglije,

ker od tega je veliko odvisno. Posebno v vprašanju mirovnih pogodb je zelo važno, kako stališče bo zavzela nova angleška vlada. Francija in z njo zvezane države, med njimi tudi Jugoslavija, so mišljenja, da se morajo vse mirovne pogodbe izvršiti. Anglija bo morda sedaj nastopila za izpremembo mirovnih pogodb v tem ali onem zmislu. V takem slučaju ne ostanemo prijatelji, ker Nemčiji se ne sme odpustiti plačanje vojne odškodnine in tudi močne vojske ne sme imeti. Enako je z Madžarsko in Bolgarijo, ki se po določenih mirovnih pogodb istotako ne smeta oboroževati. Te države so nam sovražne in jim zaenkrat ni zaupati, čeprav se delajo še tako prijateljske naprave nam.

Dopisi

SPODNJA SIŠKA. Dne 19. in 20. t. m. je gledališki oder Narodne čitalnice v Spodnji Šiški uprizoril trodejanke «Spavaj, moja dekleca». Režija igre je bila v najboljših rokah in je uprizoritev izvrstno uspela. Vsi sodelujoči so se potrudili, da so nam podali vse najboljše, kar se jim je tudi povsem posrečilo. Naj izrečem vsem sodelujočim najlepšo zahvalo, zlasti še g. režiserju. Okusna oprema odra nas je naravnost iznenadila, ravno tako posrečena je bila razsvetljava. Dvorana je bila

ZORANA:

Žaloigra prevaranih

(V. nadaljevanje.)

«Zadavim Te, Ti demon črni.» Planil je z divjo jezo pokoncu, toda Jolanda je že zapustila sobo. Hotel je hiteti za njo, pa razgovorjanje poslov v bližnjih prostorih ga je zadržalo od namenjenega koraka. Do skrajnosti razjarjen se je vendar le pomiril in se spravil zopet v posteljo.

Jolanda je odšla v utico in se onemogla zgrudila na stol. Njena lica so bila kakor v ognju. Njene misli so se porazgubile v preteklost in sedanost.

Poznala ga je že kot otroka in pozneje kot mladeniča. Že tedaj je spoznala veliko izpremembo njegovega značaja. Prepričana je bila, da ne poseduje dobrih moških lastnosti.

Ko jo je tistega nedeljskega jutra tako goreče zaprosil za roko, je že mislila, da se je prevarala s prejšnjimi sodbami.

V tistem trenutku se ji je dozdeval tako obžalovanja vreden. Da ne bo imela z njim srečnega življenja, to je vedela še tisto uro, ko je zadnjič okitila svojo glavo z deviškim vencem. Ni se varala. Že par mesecev po no-

roki je začel biti osoren z njo. Imela je pri njemu grenke ure, ali vendar se je dalo to s potrpljenjem še prenašati. Toda, kar je postalo sedaj iz njega, to je naravnost neznosno. In to ji je zagoneška. Kaj ga je spravilo v ta položaj? Zdajci se je spomnila na Lidijo. Oh, kako bi ji bilo sedaj dobro, ako bi bila ona pri njej; kajti ona je bila edina, kateri je mogla potožiti svoje gorje. Svoji lastni materi ni smela. Nekdaj jo je ta vprašala, kako ji gre. Jolanda se ni baš preveč pohvalno izražala, dasi je pri tem še vse glavno prikrivala. Pa gospa Radosinovič je dobro umela besede in predbacivajoče dejala svoji hčeri: «Draga moja! Kar si si nakopala, to moraš nositi. Jaz sem Ti dovolj branila storiti ta korak, ker sem vaju dobro poznala oba in sem vedela, da nista drug za drugega.»

«Da, da,» je tiho kakor sama zase zamrmrala Jolanda.

O če bi bil vsak svoje sreče kovač, ne bi bilo nesrečnih ljudi na svetu. Materine besede so ji tako ranile srce, da najsi je odslej še tako trpela, ni se ji nikdar več pritoževala. A danes ji je bilo tako hudo, da bi hotela govoriti z materjo. Nikjer ne dobi otrok boljšega leka za svoje srčne rane, kakor pri materi. Zahajala je sicer večkrat k staršem, pa

o svojem položaju ni nikdar omenila besedice. Rajši je molčala in prenašala svoje breme potrpežljivo dalje.

Nihče razen Lidije ni vedel za njeno žalostno usodo. Toda tudi Lidija ni vedela, kako se je sestrično stanje poslabšalo, odkar je bila ona odsotna. Teden za tednom, dan za dnem je štela, kdaj pride zopet oni zaželeni čas, ko objame sestro in poljubi njenega malega sinčka.

Tedaj se je spomnila na plod svojega srca. Domislila se je, da bo kmalu milovala svojega otroka, in zavedajoč se na zverinskega očeta tega toliko pričakovanega nepoznanega bitja, se je razjokala. Nato je vzela pred seboj ležeče otroško perilo in ga z največjo vnemo jela pripravljati. Urno je vbadala šivanko in se pri tem zatapljala v misli bodočnosti. Toda že po par vbodljivih se je njena trudna glava pogreznila v misli sedanosti.

Odložila je delo. Glava ji je omahnila na mizo in tiho je zaihtela. Čez nekoliko časa je vstala ter se začela izprehajati po vrtu. Kamorkoli je pogledala, je bilo mirno. V vili je vladala tišina kakor v grobu.

Jolanda ni mogla dobiti nikjer obstanka. Šla je v sobo, da pospravi perilo. Egon je še

obakrat polna, najlepši dokaz za priljubljenost šišenskih «Čitalničarjev». Šiškar.

JEŽICA PRI LJUBLJANI. Naš Domoljubar se je zopet zmotil. V «Domoljubu» je priobčil dopis, ki spada po vsebini v šaljivega primorskega «Čuka na palci». Ne, prav nič se ne spodtikamo nad besedilom «drja. Vseznala» in zdravili, s katerimi naj junak štipko prežene klerikalnega zmaja. Take orlovski ideji manj potrebne igrice naj le še naprej polnijo arhive orlovskih dramskih odsekov, da nam pričajo, kakšen duh in okus prevladujeta pri uprizorjanju iger. Vemo pa to, da vzame slabo knjigo v roko in z njo trguje le moralno šibak človek, in vemo, da pritisne grdi kletvini, ki je sama čisto nedolžna, dokler leži nerabljena v zaprti knjigi, pečat greha šele ta, ki čuti potrebo, prenesti kletvino iz knjige v srce. Vse, g. Domoljubar, je tedaj odvisno le od srčne naobrazbe in drugih boljših lastnosti tistega, ki ima kdaj oprava s težko kletvino, slabo knjigo, oziroma tistega, ki je imel glavno besedo pri uprizoritvi «dr. Vseznala» na Silvestrov večer na orlovskem odru. Mislimo, g. Domoljubar, da je jasno povedano. Ker pa od vas kaj boljšega ne pričakujemo, zato ponavljamo, ne vam, ampak manj inteligentnim in preprostejšim članom Orla: «Pustite recept!» J. K.

ŠT. VID-DRAVLJE. Prosvetni odsek naprednih društev Št. Vid-Dravlje je uprizoril 20. januarja Špicarjev igrokaz «Na poljani». Uspeh je bil popoln. Režiser br. Stanko Rozman se je v vlogi Samuela izborna obnesel. Njegova hči Rahel je rešila vlogo sicer dobro, le v zadnjem aktu je kazala kot smrtno ranjena preveliko prisotnost duha. Lenka prav srčkana, gostilničar Poljanec, Lenkin oče, nekoliko prethi, ogljar povoljen, Kostrunov Matija žal in krepak kmetijski fant Jernej naj se v bodoče varuje pretiranega zibanja s telesom. Jelka, natakara, dobra koketa. Stražnik po pravici zelo strog. Oder je otvoril dr. Srečko Goljar s kratkim nagovorom, v katerem je naglašal pomen ljudske naobrazbe kot nositeljice največjih dobrin za moralno in socialno povzdigo našega naroda. Dvorana je bila nabito polna in je žal moralo še dve

tretjini ljudi ostati brez vstopnic. V nedeljo se je igra ponovila.

TACEN POD ŠMARNO GORO. Mnogi izprašujejo, kaj je s pevskim društvom «Zarja». Zato sporočamo napredni javnosti, da je pri zadnjem občnem zboru prešlo to društvo v komunistično-klerikalne roke. S tem je odslužilo svojemu pravemu namenu, ker ne razpolaga več s pevci. Pevski zbor pa bo še nadalje deloval v naprednem smislu, toda izven komunistično-klerikalnega društva «Zarje». Kakor se sliši, bo novoizvoljeni podpredsednik, ker predsednika nimajo, predlagal na prvi društveni seji, naj se ime «Zarja» nadomesti z imenom «Piškot». Tako se bodo v tem društvu shajali razen komunistov in klerikalcev tudi piškotarji, člani nekdanjega naprednega društva, ki so za nekaj piškotov zatajili svoje napredno mišljenje.

GORNJI LOGATEC. Naše sokolsko društvo je imelo dne 20. t. m. svoj letni občni zbor, ki je bil prav dobro obiskan. Iz tajnikovega poročila posnemamo, da je društvo po komaj osemmesečnem obstanku krepko napredovalo. Ob ustanovitvi je štel 78 članov, ob koncu poslovnega leta že 117 članov, in sicer 76 moškega in 41 ženskega spola. Med moškimi člani je 14 bratov iz Hotederšice, ki tvorijo društveni odsek Hotederšice. Obrtnega naraščaja ima društvo 10, moške dece 26, ženske dece 18, članov telovadcev in telovadk pa po 18. Društvo si je med letom kupilo krasen prostor za Sokolski dom in letno telovadišče. Glasom blagajnikovega poročila ima društvo imetja: v gotovini 24.349-10 Din, v zemljišču 14.228—Din, v telovadnem orodju 9183—Din in v oblekah za deco 4500 Din. Glasom načelnikovega poročila so telovadili med letom vsi oddelki in je bil povprečni obisk telovadnice na teden 109, na mesec 433. Telovadilo se je v ljudski šoli. Med letom je bilo pet društvenih nastopov. Sedaj se vršijo priprave za telovadno akademijo. Tudi prosvetni odsek, ki ima danes že svoj pevski in tamburaški zbor, je storil svojo dolžnost kljub pomanjkanju primernega lokala za društvene prireditve. Pri volitvah je bil izvoljen stari odbor z malimi izpremembami. Občni zbor je sprejel proti

enemu glasu, ki je zahteval ostrejšo obliko, nastopno resolucijo: «Občni zbor zahteva, da bodi na čelu JSS. mož kristalno čistega značaja v vsakem oziru, nikakor pa ne spada na to častno in odgovorno mesto politik, ki iz kakršnihkoli vzrokov ovira napredno koncentracijo in s tem podpira sovražnike Sokolstva in države!» — V prihodnjem letu čaka društvo velikanska naloga: gradnja lastnega doma. Dovršiti jo bo moglo le s požrtvovalnostjo vsega članstva. Z lastnim krovom bo društvu šele dana nova podlaga za delo v bodočnosti. — Društvene predpustne veselice je letos otvorila marljiva «Narodna čitalnica» v Gorenji vasi dne 20. januarja. Bil je prav lep večer, na katerem smo mogli pozdraviti tudi par dobrih prijateljev iz Zirov. Gmotni uspeh prireditve bo društvu pomagal pomnožiti in izpopolniti prepotrebno knjižnico. Druga večja domača veselica se vrši na Svečnico, dne 2. februarja letos, v prostorih br. Lenassija, in sicer Sokolov plesni venček. Nastopita tudi pevski in tamburaški zbor. Jed in pijača v lastni režiji. Prijatelji Sokolstva dobrodošli! — V nedeljo dne 27. januarja smo imeli krasno uspeli javen shod Jugoslov. demokratske stranke, ki se ga je udeležilo tudi nekaj prijateljev iz Ziberš, Hotederšice in Dolenjega Logatca. Na shodu sta govorila dr. A. Urbanc iz Ljubljane in predsednik krajevne politične organizacije JDS. Sprejetih je bilo več važnih resolucij. Najbolj z odobravanjem je bil sprejet protest proti kuluku ter davčnim in taksnim krivicam. — Somišljenike, ki jim je nasip za projekrirano železnico proti Idriji uničil, oziroma poškodoval, njive ali travnike, opozarjamo, naj svojo škodo nemudoma javijo davčnemu uradu, da se bodo mogle ugotoviti objektne izpremembe dotičnih zemljišč in dovoliti davčne olajšave.

LITIJA. I. plesni večer in čajanka litijskega kluba «Muha» v prid družbe sv. Cirila in Metoda dne 9. februarja obeta biti po obsežnih pripravah nekaj posebnega. Tudi dostojne maske so dobrodošle. Opozarjamo na to prireditev, ki se vrši v dvorani Sokolskega doma v Litiji.

spal in smrčal. Pustila ga je v miru. Toda v teh prostorih danes ni mogla obstati; potrebovala je oddiha. Najrajši bi zbežala v temne gozdove in živela tam popolnoma sama, ločena od sveta.

To ji je bilo zabranjeno...! Ali zapustiti to hišo in se ne vrniti domov do noči, pa vendar sme! Enajsta ura se je blizala.

Slugi je povedala, da ne bo obedovala doma. Nato se je odpravila. Ko je bila na cesti, je razmišljala, kam naj bi krenila. Na obiske k znancom? ... Danes ni sposobna za pogovor. Na dom k staršem? ... Ne! K tem najmanj.

Hipoma ji je šinila misel v glavo. Poiskala si je voznika in odpeljala na Otoče, da bi od tu romala k «Mariji Pomagaj».

V cerkvi na hribu se je zgrudila pred Marijinim kipom na kolena ter goreče molila k nji; v obupu in solzah jo je prosila, naj usliši njene vzdihle in prošnje. Ni prosila, da bi se predručilo njeno življenje, nego le, da bi se izpreobrnil njen mož.

V večernem mraku se je vrnila na Bled. Egon ni bilo še domov. Služkinja ji je povedala, da je gospod odšel ob treh popoldne z doma in se poslej ni več vrnil.

Jolanda se je kmalu vlegla k počitku. Tisto noč je zaspala z olajšanim srcem.

Egon ni bilo tisto noč domov in tudi ne naslednjega dne.

Ni vprašala zanj; celo veselilo jo je, da je imela mir pred njim. Ko so pa naposled pretekle že tri noči in je potekal že četrty dan, jo je začelo le nekoliko skrbeti. Da ga ni na Bledu, je čisto umevno. Toda kam je šel? ... Po opravkih morda? ... Ako bi bilo tako, bi ji moral povedati. Saj je vendar njegova žena...

Odšla je v utico. Naslonila je glavo na mizo in tu so jo obile solze. Šele ko je vir njenih solz usahnil, je začela tiho ihteti.

V tem položaju ni mogla opaziti mladeniča, ki je tiho skoro neslišno prišel do nje, se postavil pred njo in jo opazoval že par minut.

Cez dolgo časa je privzdignila od joka rdeče oči. Ko je ugledala pred seboj visoko vitko postavo, je malo da ne zavpila.

«Ne straši se, sestra,» je izpregovoril on prvi.

«Alfred, ti?» je vzkliknila radostno in se poskušala delati veselo. «Vendar enkrat zopet doma.»

«Ostanem dalje časa.»

«No, to me pa res veseli.»

«Veseli te? Vidim. Toda ti nisi videti vesela. Kaj je s teboj, Jolanda? Kje je Egon?»

«Odpeljal se je.»

«Kam?»

Nahajala se je v zadregi, a se je hitro izmislila:

«V Maribor po opravkih.»

«In se kmalu vrne?»

«Ne vem.»

«Kako se razumeš z njim?»

«Dobro.»

«Zakaj si pa potem jokala?» se je začudil Alfred.

«Saj ni res!»

«Eh, Jolanda! Kaj bi mi zakrivala? Saj sem videl.»

Rdečica jo je oblila. Očividno se je nahajala v zadregi, da mu ni znala kaj odgovoriti.

Alfred ji je bistro pogledal v oči.

«Le priznaj, da si se prevarala v Egonu.»

«Nisem se.»

«Ne?»

«Ne!»

«On se je gotovo zelo izpremenil?»

«Prav nič se ni izpremenil. Je vedno isti Egon, z istim značajem kot pred desetimi leti.»

«Da, da bil je velik nepridiprav!»

«Alfred!»

ŽIRI. Sokolsko društvo je uprizorilo v nedeljo 13. januarja Špicarjevo pravljico «Pogumni Tonček» ter je nudilo s tem res redek užitek ne samo našim malčkom, ampak tudi staršem in ljubiteljem mladine. Naši najmlajši diletanti so se vživeli v igro tako temeljito, da so preživljali na odru dejanje za dejanjem skupno z gledalci, ki so pozorno sledili izbornim izvajanjem, ki so vzbujala prisrčen smeh malih in velikih ter izvalila marsikatero prikrito solzo iz oči staršev. Burno odobravanje in ploskanje je nagradilo male igralce ob koncu vsakega dejanja, kar je gotovo dokaz, da so vsi rešili nalogo kar. najboljše. Hvaležni smo jim za užitek, ki so nam ga pripravili v vztrajnim trudom ter samo želimo, da nam čimprej nudijo zopet kaj sličnega. Zahvala pa gre predvsem sestram Cirmanovi, Zerjavovi in Majnikovi, ki so z neumornim požrtvovalnim delom pripomogle k tako lepemu uspehu. Dvorana je bila polna. S to proslavo je Sokol otvoril letošnje prosvetno delo.

Kmetijski pouk

NAŠE KMETIJSTVO IN POMANJKANJE DENARJA.

Denarna kriza se pozna povsod po deželi. Našim gospodarjem manjka denarja. Pozna se to posebno po vinskih krajih, ker ne morejo vinogradniki svojega vina v denar spraviti in priti na ta način do gotovine. Glavni vzrok pomanjkanja pa tiči v splošni denarni krizi. Ljudje ne morejo naročevati s predplačili ne galice, ne umetnih gnojil, ne močnih krmil in drugih gospodarskih potrebščin.

V tej meri ni bilo v zadnjem času še nikdar opazovati pomanjkanja kakor letošnje leto. Za nas je to hud udarec. Za vse naše kmetijstvo bo imelo to zelo slabe posledice. Brez zadostne obratne glavnice ne more kmetija napredovati. Našim gospodarjem nedostaje potrebnih sredstev za močno (intenzivno) kmetovanje, ki je danes neobhodno potrebno, ako naj prisilimo zemljo do večje rodovitosti in do

večjih pridelkov, ravno tako pa tudi vse druge panoge do večjih uspehov. Danes si je treba pomagati z umetnimi gnojili in močnimi krmili, da dvignemo dohodke našega kmetijstva. Če tega ne delamo, mora kmetija nazadovati in propadati. Brez močnega gnojenja ni zadostnih pridelkov, ne zadostne krme, in brez močnih krmil ni pravega turpeha pri živinoreji, ne pri kravjereji, ne pri svinjereji in ne drugod. Zlasti na našem malem posestvu se moramo oprijemati intenzivnega, prisilnega gospodarstva, da bomo več dosegli. To je pa le mogoče z močnejšim obdelovanjem, z močnejšim gnojenjem in z močnejšim krmljenjem. To so temeljni pogoji kmetijskega napredka.

Za vse to je pa treba zadostne obratne glavnice, je treba denarja. V takih časih, ko ga enemu in drugemu manjka, je prava sreča, če imamo svojo domačo posojilnico, ki ga posoja po zmernih obrestih in na krajši čas. Žalibog pa, da manjka še zmeraj teh posojilnic in da jih še zmeraj premalo podpiramo, ker nam manjka pravega združnega duha. Ako bi bilo denarno združništvo po deželi prav razvito, bi vse lažje prebili današnje denarno krizo. Danes je pa denar po hranilnicah in po večjih mestnih denarnih zavodih tako drag, da ga ni mogoče obrestovati z dohodki naše kmetije, ker so ti dohodki preveč nezanesljivi vsled vremenskih nezdod. Visoke obresti, ki jih dajejo in zahtevajo banke, so danes poguba za kmetijsko posojilništvo in za kmetijstvo, ker se naša kmetija ne more z njimi okoriščati in oplojati. Ob pomanjkanju denarja pa mora gospodarstvo propadati!

Obrtniški glasnik

ZVEZA GOSTILNIČARSKIH ZADRUG ZA SPODNJE ŠTAJERSKO.

Dne 24. t. m. se je vršil v Celju občni zbor Zveze gostilničarskih zadrug za Spod. Štajersko. Razen številnih delegatov zadrug so bili navzoči tudi zastopniki hrvatskega in srbskega gostilničarstva.

Iz poročila načelnika Zveze g. Joška Božiča povzamemo, da je Zveza v

preteklem letu zelo živo delovala v korist gostilničarskega stanu. Število včlanjenih zadrug je narastlo lani od 12 na 27. Ustanovila se je gostilničarska šola v Celju, ki deluje že tri mesece. Zvezino stanovsko glasilo je doseglo izdajo 2000 izvodov.

Najvažnejša točka dnevnega reda je obravnavanje zakona in pravilnikov o taksah in pristojbinah, v kolikor se nanašajo na gostilničarski obrt. Zastopnik ljubljanske trgovske in obrtniške zbornice g. dr. Pretnar je novi zakon podvrget ostri kritiki ter ob splošnem odobravanju ugotovil nevzdržnost novih predpisov. Mnogo teh predpisov se sploh ne more izvrševati, mnogo pa se jih bo moralo izpremeniti. To pa bo mogel doseči le skupen nastop gostilničarstva vse države.

Gostilničarstvo je nastopilo odločno tudi proti uvedenim računskim taksam in zahtevalo izenačbo trošarinskih predpisov.

Na zborovanju se je obravnavalo nadalje vprašanje osnovanja skupne državne gostilničarske organizacije, vendar ni prišlo do določnih zaključkov.

o Sosvet pri Uradu za pospeševanje obrti v Ljubljani se je te dni sklenil osnovati. Člani sosveta bodo zastopniki oblastev ter Trgovske in obrtniške zbornice, ravnatelj Urada za pospeševanje obrti, pet zastopnikov Zveze obrtnih zadrug v Ljubljani, pet zastopnikov Zveze južnoštajerskih obrtnih zadrug v Celju, zastopnika Inspekcije dela v Ljubljani in Mariboru ter nadzornika obrtnih zadrug v Ljubljani in Celju. Naše obrtništvo bo to zelo važno ustanovo nedvomno pozdravilo, ker je s tem dana prilika, da obrtniki lahko z uspehom sodelujejo za procvit svojega stanu.

Priporočajte in širite „DOMOVINO“!

«Meni ne moreš prikrivati. Poznam ga dobro.»

«Moj mož je, ne obrekuj ga!»

«Da tvoj mož je. Nočem te žaliti, toda bodi pravična. Meni menda ne boš zamerila. Dovolj mi govoriti resnico. Egon je hudoben.»

«Do mene ne.»

«Ne?... Torej pred teboj ni še razkril svojega pravega značaja? ...»

Torej praviš, da je s teboj dober?»

«To smem trditi.»

«Bog daj, da bi tak ostal. Bržkone te ima rad, zato ima do tebe malo obzira. Ali ti ljubi?»

«Da!»

«In ti si žalostna ter pretakaš solze?»

«Alfred, prosim te, ne muči me več. Če ti povem, da sem povsem srečna, naj ti bo dovolj.»

«Ne tako, Jolanda! Z menoj ne odpraviš tako hitro. Srečna nisi in jaz hočem vedeti vzrok. Potegnem se zate in če je kaj zagrešenega, bom skušal popraviti. Je še čas?»

«Hvala za tvojo dobrosrčnost.»

«Ne ostajaj mi dolžna odgovora. Vprašam te, če je še čas?»

«Moj Bog! Hočeš vedeti to, kar sama ne vem.»

«Hočem ti le dobro, kajti neumevno mi je vendar, zakaj tarnaš, če imaš moža, ki te ljubi in ti njega.»

Jolanda je bila dovolj značajna. Ne le, da je svojega moža zagovarjala, skušala je še njegove slabe lastnosti olepšati. Docela se ji je posrečilo pobiti resnico z lažjo. Ali zadnje besede, ki jih je izpregovoril njen brat, so ji segle globoko v srce.

Se je hotela prikrivati, a bilo je že prepozno.

Padla je iz raynotežja in se ni mogla več vzdržati.

Prav tiho je odgovorila:

«Jaz ne ljubim njega.»

«Ne?» se je polagoma izvilo iz Alfredovega grla. «Torej odtod tvoja žalost! ...»

«Se nikdar ga nisem ljubila.»

«Čemu si ga potem vzela?»

«Iz usmiljenja. Toda prosim te, naj ostane vse med nama. Hočem ti razkriti, kako je prišlo do tega.»

«Bodi brez skrbi. Tujim ne, toda domačim lahko poveš, kar občuti.»

«Ravno tem ne ...»

«Zakaj ne?»

«Ker mi je mama tedaj branila ga vzeti. On me je prosil za roko. Zagrozil mi je, da se ubije, ako njegove prošnje ne uslišim. Stala sem med njima kakor človek, ki se je v gozdu

izgubil, stoji na križpotu in ne ve, ali naj se obrne na levo ali desno. Vedela sem, da ima mama prav, a Egon se mi je smilil. Odločila sem se zanj. Lagala sem materi v obraz, da ga ljubim in da ne morem brez njega živeti. Kaj sem tedaj občutila, ve samo Bog in jaz.»

«Jolanda! Bolj in bolj te spoznavam. Torej ti si se žrtvovala za usmiljenje.»

«Ah, pustiva to. Popolnoma sem pozabila, da si prišel s potovanja in si gotovo lačen?»

«Prišel sem zjutraj. Jedel sem že doma. Toda stopiva vseeno gori!»

Odšla sta v salon.

Pogovarjala sta se o drugih družinskih stvareh skoro dobro uro, ko je vstopil nena doma dr. Lazanič v sobo. Oba je iznenadil njegov nepričakovani prihod.

Z Alfredom sta si bila od nekdaj med seboj prijazna, zato ni čudno, da sta se stara znanca nad zopetnemu srečanju razveselila.

«Cas je, da te zopet vidim, Alfred,» je dejal živo dr. Lazanič.

«Ali ste že obupali nad mojim svidenjem?» se je šalil Alfred.

«No, to ravno ne. Ali tako ... cela tri leta z doma ... je vendar malo umljivo.»

«Vem, kam meriš s tvojimi besedami, prijatelj. Pa si se znotil, če si mislil, da dobiš še tretjo svakinjo.»

Gospodarstvo

KMETIJSKI IN VINOGRADNIŠKI TEČAJI NA GRMU.

Kletarski tečaj na Grmu. V dneh 23. do 25. januarja se je vršil na državni kmetijski šoli na Grmu pod vodstvom ravnatelja B. Skalickega in s sodelovanjem strokovnega učitelja Fr. Simončiča trodnevni kletarski tečaj, ki je bil prav dobro obiskan. Poleg treh domačih učencev II. letnika zimske šole se je tečaja udeležilo 31 zunanjih udeležencev, in sicer 14 iz Dolenjske, 7 iz Bele Krajine, 6 Gorenjcev, 1 Notranjec in 3 Štajerci. Po poklicu je bil 1 udeleženec duhovnik-vinogradnik, 19 vinogradnikov, oziroma vinogradniških sinov, 2 nadučitelja, 7 gostilničarjev in vinskih trgovcev ter 2 vinska trgovca-vinogradnika. Videti je, da vlada za to važno gospodarsko panogo živo zanimanje. Posebno razveseljivo je, da so se začeli tudi Belokranjci zanimati za umno kletarstvo, ki je še posebno za Belo Krajino velikega pomena.

Kmetijski tečaji na Grmu. Tekom prihodnjega meseca se vršita na državni kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu še dva tečaja, in sicer 18. do 20. februarja sadjarski tečaj, 21. do 23. tečaj za pridelovanje in umno uporabo krme. Glede na veliko važnost sadjarstva in živinoreje za vso Slovenijo bi bilo želeli, da se kmetovalci teh tečajev obilno udeležijo. Priglasje sprejema ravnateljstvo šole.

Za vinogradnike se vrši 24. in 25. februarja tečaj za delo v vinogradih in obrezovanje trt, dne 7. aprila za spomladno cepljenje in traificiranje trt in 10. in 11. junija za zatiranje škodljivcev in zeleno cepljenje trt. Kador se hoče tudi v umnem vinogradništvu tvežebati, naj se udeleži teh tečajev in se priklasi takoj pri ravnateljstvu (po dopisnici ali osebno).

«No, to bomo spoznali potem, koliko časa boš imel obstanka na Bledu.»

«Za dva meseca ti jamčim!»

«Aha, več bi pa bilo predolgo, kaj?»

«Seveda, ker nimam več kakor toliko dopusta.»

«Ampak, veš kaj,» ga je dražil Lazanič, «tebi bi bilo tudi čas, da se preskrbiš za starost. Družina Radosinovič se je razen tebe že vsa razdelila v posamezne oddelke. Celo Jolanda, ki je najmlajša, te je že prekosila. In ti se ne boš odločil?»

«No, Emil, ti si danes izredno dobre volje,» mu je požugal Alfred s prstom, pri tem pa sočutno pogledal svojo sestro.

Umela je njegov pogled. Da bi prekinila sedanjí pogovor, je naglo vprašala svaka: «In Lidija?»

«Lidija!» je ponovil ta, «ostane z otrokom še osem dni zunaj.»

«Se vrne gotovo že čez teden dni?»

«Saj se mora!»

«Seveda, ker je drugače Emilu dolgčas, je dražil Alfred svaka.

Vsi trije so se zasmeli. Postali so dobre volje. Razgovarjali so se dalje ter se razšli šele v mraku.

Ko se je Alfred poslovil, je dejal tolažilno na uho sestri: «Imej pogum! Egona sčasoma še vzljubiš.» (Dalje prihodnjič.)

TRŽNI PREGLED.

ZITO. Cene so v zadnjem času nekoliko poskočile. Izvaža se le turščica. V Vojvodini se je te dni tržila pšenica po 335 do 350 Din, ječmen za pivovarne po 315 Din, turščica po 250 do 270 Din, oves po 250 Din, moka «0» po 530 Din, otrobi po 175 do 200 Din.

ZIVINA. Na mariborskem sejmu so bile nastopne cene za kilogram žive teže: voli, debeli 14 do 14-5 Din, poldebili 13-5 do 14 Din, plemenski 12-5 do 13-5 Din, bikli za klanje 11-25 do 13 Din, krave, klavne, debele 12 do 13 Din, plemenske 11 do 11-75 Din, za klobase 9-5 do 10 Din, breje in molzne 10 do 11-75 Din, mlada živina 13 do 13-5 Din. Na svinjskem sejmu v Mariboru so bile nastopne cene: 3 do 4 mesece stari prasci, komad 650 do 800 Din, 5 do 7 mesecev 1250 do 1375 Din, 8 do 10 mesecev 1500 do 1625 Din, eno leto 1750 do 1900 Din. En kilogram žive teže se je tržil po 22 do 25 Din.

— **Vrednost našega denarja.** Dne 29. januarja se je dobilo na zagrebški borzi (v devizah): 100 avstrijskih kron za okrog 12 1/2 par, 100 madžarskih kron za okrog 30 par, 100 italijanskih lir za 378 Din 50 par do 381 dinarjev 50 par, 1 dolar za 86 Din 60 par do 87 Din 60 par, 100 češkoslovaških kron za 251 Din 25 par do 254 Din 25 par, 100 švicarskih frankov za 1505 do 1515 Din.

— **Zanimanje Poljske za naš izvoz.** Večja skupina kolonijalnih veletrgovcev na Poljskem je pripravljena uvažati iz Jugoslavije različne predmete. V poštev pridejo češplje, pekmez, sadje, sardine, vino itd. Vsa tozadevna pojasnila daje interesentom Urad Ljubljanskega velesejma, Ljubljana, Gosposvetska cesta.

Delavski glasnik

Krajevna organizacija delavske «Unije» v Sladkem vrhu ob Muri se je ustanovila preteklo nedeljo ob navzočnosti nad 100 zborovalcev. O demokratskem socialnem programu in socialnozakonodajnem delu demokratov je poročal urednik Ozim, o organizaciji pa tajnik Kavčič, oba iz Maribora. Delavci, ki v vedno večjem številu zapuščajo socialiste, ker so izprevideli njihovo nesposobnost, so z velikim zanimanjem sledili izvajanjem. V novo organizacijo je vstopilo takoj 97 članov pod predsedstvom tov. Musterja. V sosednjem Ceršaku obstoja podružnica «Unije» že dalje časa. Članov šteje okrog 80 pod predsedstvom tov. Ferka. Oba kraja sta bila še pri zadnjih volitvah klerikalni in deloma socialistični trdnjavi. Demokratska misel se med delavstvom lepo širi.

Beleške

+ **Demokratska misel napreduje.** Prošlo nedeljo se je vršilo v ljubljanski oblasti 21 demokratskih shodov in predavanj, ki so vsi izvrstno uspeli. Mnoge shode so posetili tudi politični nasprotniki, ki pa nikjer niso mogli ugovarjati izvajanjem govornikov. Ponekod so morali nasprotniki celo priznavati, da je delo demokratske stranke res delo za ljudstvo. Zborovalci so se povsod izjavljali za združenje naprednjakov, ker le tako je dana možnost, da se končno stre v Sloveniji klerikalizem, ki zaslužnjuje in slepari naše ljudstvo že toliko desetletij.

+ **Ljudska sodba.** Prošlo soboto zvečer se je v Ljubljani vršilo protestno zborovanje proti radikalsko-italijanski kupčiji za Reko. Velika dvorana hotela Union je bila polna zavednega občinstva, ki je burno pritrdjevalo poedinim govornikom in z ostrimi medklici proti radikalski vladi ter italijanskim grabežljivcem dajalo duška svojemu ogorčenju. Ko pa je začel govoriti dr. Vladimir Ravnihar, se je ost ogorčenja obrnila proti njemu. Zborovalci so klicali: «Ta nam ne bo govoril, ker se sam druži z radikali!» Med žvižganjem publike je dr. Ravnihar moral prenehati in odstopiti, nakar so zborovalci sprejeli protestno resolucijo proti kupčiji za Reko in se nato mirno razšli. Ljubljancani so s tem nastopom proti dr. Ravniharju pravilno dokazali, da ne marajo poslušati ljudi, ki svoj plašč obračajo na dva vetrova. Enake izkušnje utegnejo doleteti tudi ljubljanske samostojne generale, ki so najožji zavezniki radikalskega agenta dr. Ravniharja.

Popevke Gašperja Slane O PREDPUSTU.

Kako vesel je pustni čas,
ki v rájanju in plesu mine.
Ko zunaj grize volčji mraz,
vrste se svatbe in kolone;
noči so dolge, dnevi krajši,
a sama dobra volja vmes,
kdor bi izvriskal se najrajši,
zdaj lahko ponori zares.
Na vasi, kdor se dolgočasi,
gre v krčmo malo posedét,
da si pri cvičku in klobasi
nazaj priveže dušo spet.
Kdor se predaleč izpozabi,
naj se še ta predpust obabi!
Kdor pa svetá je naveličan,
naj grunta, kdaj bo izveličan.

V Ljubljani stare so navade:
vrstijo zdaj se maškerade.
Razgibajo se mladi pari,
in vsak po svoje tam slepari.
Kdor najbolj pridno se vrti,
velja za pravega junaka,
in če je prava mestna hči,
pač «nobel» hoče biti vsaka.
Drugače včasí je bilo:
so pridne roke kaj veljale,
dandanes pa je le takó,
da so nožice vredne hvale.
Po tem, kdor se najbolje suče,
presojajo se brihtne buče.

V veselem pustnem času zdaj
še drug imamo dirindaj;
kar samostojni generali
so zvezali se z radikali,
priveskov z njimi drugih par,
a komandira Ravnihar,
zapóred, kot bi šlo za stavo,
postavljajo se vsi na glavo.
Ko te zabave bo zadosti,
se spokorili bodo — v postí.
Še klerikalci ponorijo
v predpustu za avtonomijo.
Volilci gledajo po strani:
ni letos kot biló je lani ...
Obljub, obetov polna usta
bilá za lanskega so Pusta ...

Predpust, ti si presneti čas
ženitve, plesa in klobas,
zdaj vsa je srenja razigrana,
z njo vred pa tudi —

Gašper Slana.

Vladimir Uljanov-Lenin †

Na kratko smo zadnjič navedli, da je v Moskvi nenadno preminul Lenin, vodja sedanje sovjetske Rusije. Navzlic vsem pred-sodkom se nam zdi vredno, da čitatelje sezna-nimo z življenjem tega voditelja boljševiškega pokreta, zasnovalca velike ruske revolucije in stebra sovjetske vlade.

Vladimir Uljanov s priimkom Lenin, ka-kor se je imenoval sam, odkar je začel javno nastopati, se je rodil 10. aprila 1870. v me-stu Simbirsku ob reki Volgi kot potomec plemenite rusko-tatarske obitelji. Imel je bra-ta, ki ga je ruska carska vlada zaradi revolu-cionarnega delovanja obsodila na smrt. To je mladega Lenina tako potrla, da se je takoj po bratovi smrti vpisal v tajno revolucionar-narno društvo. Ker so ga oblasti kmalu izvo-hale, je bil izgnan v pregnanstvo v Sibirijo, odkoder pa se je po pomiloščenju preselil v

inozemstvo. Živel je v Švici, na Francoskem in v Nemčiji, združeval se s komunisti in mno-go pisal. Leta 1905. je prihitel nazaj v Rusijo, se udeležil ponesrečene revolucije in moral nato zopet zbežati. Šele v letu 1917., ko je padel ruski carizem, se je iz Švice zopet vrnil na ruska tla, vzel vodstvo komunističnih re-volucionarjev v svoje roke in se postavil na čelo novi sovjetski Rusiji. Navzlic strahot-nemu vladanju boljševiških tolp si je znal Lenin vse do svoje smrti ohraniti ugled na Ruskem in v inozemstvu, obenem pa skozi velikanske ovire in spletke voditi krmilo boljševiškega vladanja, tako da se ima boljševi-zem edino Leninu zahvaliti, da dandanes sploh še obstoji. Lenin je bil izreden govornik, ljudske množice je znal navezati zase, da je lahko vodil njih usodo popolnoma po svojem preudarku. Bolehal je že dolgo in zdaj končno podlezel. Pogrebne svečanosti so bile ogromne, spreved je trajal šest ur.

Sovjetska Rusija je z Leninom tako rekoč izgubila glavo. Njegovi najožji tovariši Trocki, Zinovjev, Kamenev in drugi sicer niso brez sposobnosti, toda Lenina izdaleka ne dosegajo. Tako se Rusija nahaja v usodnem položaju: kdo bo Leninov naslednik. Boljševiki sami se dobro zavedajo, kaj so z Leninom izgubili in so v najresnejših skrbih. Eno je gotovo: z nasilnim vladanjem in ne-mogočimi komunističnimi odredbami se v

Rusiji ne bo dalo več vladati. Sam Lenin je tekom zadnjih let mnogo popustil od komu-nističnih naukov, ki so se v praksi pokazali nemogoči. Najpravičnejša je sodba, da bo iz boljševiškega pogorišča vzklikla nova demo-

kratična Rusija, velika zaščitnica svobodnih kmetov, zdravega meščanstva in mogočne slovanske ideje. V njeni in obenem svetovni zgodovini pa ime Lenina vseeno ostane ne-izbrisno.

Tedenske novosti

V kozlovem hlevu

Ljubljana pravijo, da je smeha vreden nastopen dovtip, ki se je nedavno pojavil na obzorju našega političnega humora:

Zbrali so se na široki cesti trije zgovorni možje, in sicer so bili to Radič, dr. Korošec in dr. Spaho. Tako so se pogovarjali, da so se skregali zastran vlade, republike, avtonomije in še nekaterih težav. V ljutem prepiru jim nanese sreča, da jo po cesti prihraba star raz-soden mož, sam stric Pašić z belo brado.

«Ta nam bo razsodil!» pravi Korošec, pri-trdi Spaho in končno še Radič.

Prišla stric Pašić njihove težave, zmaje z brado in odloči:

«Kozla imam zaprtega v hlevu nedaleč tod. Pravijo, da smrdi. Pojdimo tja, kdor najdalje v hlevu vzdrži, ga vzamem v vlado!»

Gredo možje pred hlev, pa kakor je Ko-rošec prvi bil za vlado, je ročno potegnil iz žepa stekleničico, oškropil se z dišečo vodico in prvi stopil notri. Takoj za njim je stopil Spaho in končno Stipa Radič.

Pa je govoril Korošec v hlevu:

«Če daš še avtonomijo, bom zdržal naj-dalje.»

Tudi Spaho je hotel izsiliti iz strica Pašića nekaj predpravic za bosanske mohamedance. Le Stipa Radič je molčal.

Pred hlevom stoji stric Pašić in v svoji pre-vidnosti ničesar ne odgovarja.

Toda, že so se odprla vrata in iz hleva je ves blede in poten planil Korošec. Zgubil je ministrsko stolico in avtonomijo. Hip nato je bil že Spaho zunaj. Prehud je bil smrad!

Le Stipi Radiču se ni nikamor mudilo. Klobuček po strani je sedel ob jasliah, se smeh-ljal in se pogovarjal s kozlom.

«Pridi, Stipica, ti boš za ministra,» reče Pašić.

«Če mi daš republiko, zdržim še eno uro,» se oglasi Stipica.

Mislil si je stric Pašić: Eno uro ne boš zdržal — e, pa vrag ve... Stric Pašić je bil previden in zato ni odgovoril.

In čakal je Pašić in čakala sta Korošec in Spaho, da vidita, kako velika je vztrajnost Stipice.

No, končno pa so se vendarle odprla vrata in iz hleva je skočil ves nemogel in zasop-ljen ne naš Stipica, nego — kozel...

* Kralj Aleksander in sokolski zlet v Sa-rajevu. Dne 28. junija na Vidov dan se vrši v Sarajevu pokrajinski vsesokolski zlet v pro-slavo desetletnice, odkar je bil v Sarajevu iz-vršen atentat na Franca Ferdinada. Kralj Aleksander je sprejel pokroviteljstvo nad tem sokolskim zletom in bo obenem kumoval za-stavi sarajevske sokolske župe, ki jo razvijejo na ta dan.

* Delegati demokratskega parlamentar-nega kluba v Ljubljani. Iz Beograda poro-čajo, da je klub demokratskih poslancev v Beogradu sklenil, da pošlje svoje zastopnike na zborovanje zaupnikov JDS. v Ljubljano dne 3. februarja.

* Oti-k čeških narodnih poslancev v Beo-gradu. Češkoslovaški poslanik Šeba je te dni

obiskal predsednika naše narodne skupščine Ljubo Jovanoviča ter se z njim razgovarjal pri-hodu češkoslovaških poslancev v Beograd, da vrnejo lauski obisk jugoslovanskih po-slancev v Beograd meseca maja.

* Potni listi za inozemstvo. V ministrstvu za notranje zadeve se pripravljajo novi pred-logi glede izdajanja potnih listov za inozem-stvo. Po novih predpisih bo manipulacija v tej zadevi znatno olajšana.

* Uvedba kovinskega drobiža. Iz Beo-grada poročajo, da namerava finančno mi-nistrstvo umakniti iz prometa novčance po 25 in 50 par ter jih nadomestiti s kovanim denarjem.

* Naši ujetniki v Rusiji. Mednarodni od-bor Rdečega Križa v Zenevi je uradno sporo-čil, da je zbral podatke o naših ujetnikih v Rusiji. Iz teh podatkov je razvidno, da se na-haja v Rusiji še 300 ujetnikov iz naše države. Seznam ujetnikov se predloži ministrstvu za vojsko in mornarico, ki ga bo dalo na raz-polago interesiranem.

* Invalidi pri kralju. Te dni so bili pred-sedniki invalidskih združenj sprejeti v po-sebni avdjenci pri kralju, kateremu so obraz-ložili težak položaj, v katerem se nahajajo invalidi. Kralj je obljubil svojo pomoč. Udu-ženje vojnih invalidov si hoče zgraditi lasten Invalidski dom. Tozadevni fond razpolaga sedaj z nabranimi prispevki v znesku 1,100.000 dinarjev.

* Poraz klerikalcev na Koroški Beli. Pri občinskih volitvah na Koroški Beli, ki so se vršile v nedeljo, so bili klerikalci, ki so imeli do sedaj občno popolnoma v svojih rokah, poraženi. Priporili so si le 12 mandator, so-cijalisti so dobili 9 in naprednjaki 4 mandate.

* Smrtna kosa. V Ljubljani je umrl po kratki bolezni znani trgovec in hišni posest-nik g. Anton Krejči. Pokojnik je bil Slovan z dušo in telesom, izredno blagega značaja in vrl družabnik. — V ljubljanski bolnici je umrl bivši zdravnik na Bledu g. dr. Gabrijel Hočevar. Blag jima spomin!

* Smrt ugledne žene. V Celju je umrla ga. Matilda Erhartič. Pokojnica je bila oči-lišna narodnjakinja, ki je vzgojila svoje otroke v strogo narodnem duhu. Naj ji bo lahka slovenska zemljica!

* Visoka starost. V Ljubljani je umrla 91 let stara Amalija Lukež, vdova višjega finančnega kontrolorja.

* Žrtve hude zime. Kakor je razvidno iz tozadevnega izkaza ministrstva za notranje zadeve, je ob priliki hudega mraza v drugi polovici prošlega meseca zmrznilo v naši državi nad 200 oseb, največ v južnih krajih naše domovine.

* Rimski grobovi v Virovitici. Delavci neke opekarnice so v Virovitici v Slavoniji pri kopanju ilovice našli na rimske grobove. V globočini treh metrov so izkopali več lon-čenih posod s pepelom sežganih mrtvecev. V pepelu so našli uhane in razen ženski nakit. Posoda je večinoma razbita.

* Škratice se zopet pojavlja v celjskem okrožju. Mnogo otrok je obolelo zlasti na Dobrni. V celjsko javno bolnico so prepeljali iz Dobrne že 15 obolelih otrok.

* **Vpoklic vojaških novincev.** Ministrstvo za vojno in mornarico je izdalo naredbo, da se vojaški novinci iz leta 1903 vpokličejo koncem prihodnjega meseca na službovanje v kadru.

* **Trikat stari oče v enem tednu.** Redki so ljudje, ki bi se jim dogodila ta sreča, ali pa nesreča v sedanjih dragih časih, da v enem tednu postanejo trikratni stari očetje. Vendar se je to pripetilo prejšnji teden vojvodinskemu seljaku Laliću. Njegove tri hčere, ki so se lanske predpust zapored poročile, so prejšnji teden zapored porodile in svojega očeta razveselile s tremi čvrstimi vnuki.

* **Ne privoščijo mu smrti.** V Sarajevu je nedavno mladi postopač Ahmed Buljubašić v zaporu poskusil samomor. Ravno ob pravem času mu je še stražnik prerezal jermen, na katerega se je obesil. Ko so ga izpustili iz zapora, se je napil in zaspal na tračnicah cestne železnice. Toda policaj ga je zbudil in naglaj domov. Že naslednji dan se je smrti željni Ahmed odpravil v samotno predmestje in se obesil na neko drevo. Pa spet ni imel sreče. Ko ga je zanjka že precej tiščala, je v zadnjem hipu prihitel neki zidar in Ahmedu prerezal vrvi. Ves obupan je Ahmed, nesojeni samomorilec, prišel pred policijo. »Kaj ti ni prav na svetu?« ga vpraša policijski komisar. »Da me ne pustite na drugi svet,« se je odrezal Ahmed, ki bi se raje »fental« kakor pa prišel za delo.

* **Dvojni madžarski morilec na našem ozemlju.** Madžarski potepuh Seiler se je minulo soboto ponoči priplazil preko meje ter v obmejni vasi Beždan pri Somboru umoril 80letnega samotnega prevzihtarja Vašaša in njegovo 70letno ženo. Nato je pobral vse, kar se mu je zdelo vredno, in hotel pobegniti nazaj čez mejo. To pa ni šlo tako lahko. Naše obmejne straže so medtem že dobile vest o izvršenem dvojnem zločinu in Seiler jim je priletel naravnost v pest. Zdaj ga bo obsodila in nedvomno tudi obesila somborska sodnija.

* **Strašen zločin pohotneža.** V neki dalmatinski vasi je 25letni fant Dušan Kereš zalezoval 19letno Rožico Cupić. Ker ga je odšla, jo je na samem napadel, onečastil, ji nato s kamnom razbil glavo in oropal. Zločinca so orožniki kmalu po zločinu aretirali.

* **Samomor zapeljivca.** Pred tedni je prišla v novosaški bolnico neka 12letna devojka, ki je rodila žensko dete. Mlada mati je takrat izjavila, da je bila meseca marca v preteklem letu napadena od nekega neznanca in zlorabljen. Pozneje se je dognalo, da ta njena trditev ne odgovarja resnici. Ugotovljeno je bilo sedaj, da je imela ljubavne odnose s svojim svakom, 35letnim poštnim slugo Nikolajem Lehrmannom, ki je bil takoj aretiran. V neopaženem trenutku pa je med zasliševanjem potegnil samokres in se ustrelil. Bil je takoj mrtev.

* **Aretacija skrunilca.** Ptujsko okrajno sodišče je aretiralo bivšega sodnega slugo Franca Weisbacherja, sedaj viničarja v Velikem Okiču pri Ptuj. Njegova žena in najstarejša hčerka sta ga ovadile, da je že dolgo časa oskrnjeval svoje štiri še nedorasle hčerke.

* **Zverinsko divjaštvo.** V Kamnici pri Mariboru se je vršila minulo nedeljo domača predpustna veselica v gostilni Šerak. Na ples sta prišla tudi 20letni viničarski sin iz Brestnice Štefan Štravs in 39letni hlapec iz Kamnice Matija Haložan. Naenkrat je nastal med pijanci prepir in Haložan je začel iz repetirke

streljati v strop. Gostje so Haložana končno vrgli iz gostilne, z njim pa je šel tudi Štravs, ki se je zavzemal zanj. Za njima je gostilničarka vrata zapahnila. Haložana je to razjezilo in je pričel zunaj streljati v vrata. Strelji so težko ranili 6 oseb. Najhujše je bil zadet 16letni Franc Reiser iz Brestnice. Nadalje so bili ranjeni Terezija Gradišnik iz Kamnice, Štefan Pavšič, mesar iz Kamnice, Franc Marinšek, viničar iz Rošpoča, Ivan Flakuš in Franc Lesnik iz Studencev. Gostje so Haložana prišli in razorožili. Štravs pa je ušel. Vendar je orožništvo že oba aretiralo. Aretiranca se izgovarjata s popolno pijanostjo. Pri nas je pijanost olajševalno sredstvo, v Ameriki pa baš pijanec dobi še posebej kazni za pijanstvo. Zato se pri nas lopovi vedno izgovarjajo s pijanostjo.

Iz raznih krajev

* **V Zalogu pri Ljubljani** je 20. t. m. imela čitalnica občni zbor, na katerem je zopet izvolila za predsednika zaslužnega gospoda A. Draščka.

* **V Stožicah pri Ljubljani** je umrl znani gostilničar »Pri Urbančku«, g. Ivan Pečnik. Blag mu spomin!

* **V Domžalah** se je prošlo nedeljo delavčevi hčerki Franciški Znidar ob ognjišču vnela obleka. Težko opečeno so prepeljali v ljubljansko bolnico, kjer je kmalu izdihnila.

* **V Kamniku** so se prošlo nedeljo vršile volitve v meščansko korporacijo. Zmagala je demokratska lista z g. Debevcem, ki je dobila 84 glasov in 4 mandate. Klerikalci so dobili le 2 mandata.

* **V Cerkljah na Gorenjskem** je neko dekle umorilo svojega nezakonskega otroka in ga zakopalo na neki njivi. Izročili so jo sodišču.

* **V Leskovcu pri Krškem** je podružnica Kola jugoslovanskih sester vprizorila 19. in 20. t. m. burki »Dve tašči« in »Bob iz Kranja«, ki sta dobro uspeli. Med odmorom sta igrala gg. A. Znidaršič in učitelj Dolinšek, ki sta spremljala tudi petje posameznih igralcev z violino in kitaro.

* **V Ribnici** priredi Sokol 3. februarja ob 20. uri veliko maškerado v telovadnici pri »Cenetu«.

* **V Zaplani pri Trojanah** je posestnik Lovro Strnišnik s svojim sinom podiral v gozdu bukev. Ko je bila posekana, je padla na drugo drevo. Radi tega jo je oče s cepinom izpodnašal, pri tem pa ga je drevo udarilo s tako silo, da je obležal mrtev na mestu. Zapustil je več otrok.

* **V Činžatu pri Sv. Lovrencu na Pohorju** so našli na stranišču nekega železniškega uradnika mrtvo dete ženskega spola. Dognalo se je, da je dete porodila neka slaboumna dekla, ki ne ve, niti kdaj niti s kom je občevala.

* **Na Polzeli** se je ustanovila krajevna organizacija JDS za Polzelo in Braslovce.

* **Na Pragerskem** se je sprl neki Josip Sagadin s tamošnjimi fanti. V hipu se je razvil pretep, tekem katerega mu je neznan nasprotnik prerezal z nožem žile in kite na levi roki. Sagadina so prepeljali v mariborsko bolnico, pretepače pa je odvedlo orožništvo.

* **V Guštanju** je umrl orožniški poveljnik Jakob Hutte. Pokojnik je užival splošno spoštovanje. Zapušča vdovo in dvoje nepreskrbljenih otrok. N. v m. p.!

* **V Koprivni pri Črni** je 12letni Pavel Mokina padel s sanmi čez neko skalo in obležal mrtev. N. v m. p.!

Predpustne zgodbe

(Zbral in zapisal Anton Stražar.)

JERA, / PEČ ZAKURI!

Mraz je pritisnil tisto jutro, ko se je kmet Zovnež odpravil z doma v Kamnik na sejem. Ampak stvar je že taka, da je o sv. Jakobu vroče, o sv. Boštjanu pa ledeno. Zato tudi tisto leto ni moglo biti drugače. Ko je mož že odhajal s praga, mu je žena Jera še govorila: »Le tisto glej, dedec, da se ga danes spet ne nalezeš! Zdaj ni pravi čas, da bi za cesto legel in prespal svojo pijanost!«

»Ne razlagaj mi venomer starih litanijs!« se je obregnil Zovnež in odkorakal.

Med potjo v Kamnik se ni Zovnežu nič posebnega pripetilo. Če je na treh krajih sproti použil požirek žganja, skoro ni menda vredno omenjati.

Vse drugače pa se je obrnilo ob povratku s sejma. Vračal se je v družbi peterih znancev, ki so bili vsi na glasu kot dobri pivci. Prav brez posebnih nezdob bi bil Zovnež lahko došel domov, če bi se zavlejo tovarišije ne bil ustavil pri Pircu na Rovih.

Ves svet se je vrtel okrog Zovneža, vsaj njemu se je tako zdelo, ko je z veliko težavo kolo ratil v mraku od Pirea proti domu.

Pri Krevlju v Grabnu imajo vedno kup gnojna pred hlevi. Ravno do tod je prikobacal Zovnež, tu s je spotaknil in legel, noge ga niso več nesle dalje... V vinjenosti se mu je menda čez čas zazdelo, da je zlezal na domačo peč, pa je le na toplem gnoju počival.

Toda vinska gorkota se je kmalu začela posiljati od njega. Zovneža je začelo mraziti. Mesec ga je sicer obseval, toda Zovnež se je stiskal in mižal.

»Jera, v peč zakuri! Zlodej, saj bom še zmrznil. Cisto sibirsko me zebe.«

Tako je Zovnež začel robantiti in k sreči je slišal njegovo godrojanje Krevljev Jože, ki je v hlevu pospravjal. Usmilil se je zmrzujočega Zovneža in ga odvedel v toplo hišo za peč.

Proti jutru se je Zovnež iztreznjen in dobro pregret podal domov...

Stvar ni ostala prikrita in čez par dni je že tudi Jera zvedela, kje je njen mož hotel prenočevati. Kadar sta se odslej sporekla, mu je ponagajala: »Kaj boš ti, revež, ki ne razložiš gnojne kupa od domače peč!...«

Zanimivosti

× **Koliko je kardinalov?** Glasom noveletnega seznama v Vatikanu, šteje katoliška cerkev dandanes 64 kardinalov. Po narodnosti jih je: 33 Italijanov, 7 Francozov, 4 Nemci, 2 Angleži, po en Poljak, Avstrijec, Belgijec, Amerikanec, Kanadec, Irec, Madžar, Portugalec, Braziljanec in Holanec. Torej je samih Italijanov trikrat več kakor pripadnikov drugih narodnosti. Posebno se pri Vatikanu odrežemo seveda mi, Jugoslovani, ki sploh nimamo — nobenega kardinala!

× **Tat v košari.** Pruski železniški policiji je končno uspelo zalotiti tatu, ki je že par mesecev izvrševal tatvine na povsem nov način. Tatič si je nabavil veliko potno košaro, v kateri je lahko udobno ležal. Njegovi tatinski zavezniki so ga oddali na kolodvoru kot prtljago. Ko je tatič bil v vagonu sam, je zlezal iz košare in nemoteno prebrskal ostale zavoje in zaboje ter pobral iz njih, kar se mu je zdelo vredno. Končno je prišel tudi na to

misel, da je na zavoje prilepljal svoj naslov, tako, da je dnevno prejemal obilo pošiljatev. S seboj je imel vedno dosti hrane in se je včasih vozil kar po pet dni. Posel je naravno uspeval izborni, da ga ni končno le izvolal nos tajnega policista. Istočasno s talom so bili aretirani tudi njegovi zavezniki. Škoda, ki jo je tat v košari izvršil tekom zadnjih mesecev, se ceni na težke milijone.

× **Obedovalnica v zraku.** Ameriška zrakoplovna društva, ki vrzdržujejo normalni zračni promet med poedinimi ameriškimi mesti, uvajajo v zrakoplovih posebne spalnice za potnike, ki potujejo več dni. Istočasno se v zrakoplovih uredijo skupne obedovalnice, kakor je to običajno pri brzovlakih. Dobila se bodo podnevi in ponoči topla in mrzla jedila, vse to pa seveda po ameriških cenah.

× **Nadzorovanje.** Ko je znani Klemans bil prvič imenovan za francoskega ministra notranjih del, se je hotel nekega dne osebno prepričati, ali njegovo podložno uradništvo marljivo opravlja svoje delo. Spremljan od ravnatelja svojih pisarn došne v prvo dvorano: nikjer nobenega uradnika, najbrž so odšli v gostilno. V drugi dvorani istotako. V tretji dvorani končno najde enega samega pisarja, a še ta je bil naslonjen ob mizo in sladko spal. Ministrov spremljevalec ga hoče prebuditi, toda ga Klemans zadrži z besedami: «Nikar ga ne zbudite, sicer nama še on pobegne!»

Za smeh in kratek čas

Povsod enako.

Stric (malemu Jošku, ko pride prvič iz šole): «No, Jožek, kako ti je ugajalo?»

Jožek: «Oh, povsod je enako, doma poje palica in v šoli — tudi.»

Nesrečni petek.

Mlado dekle, hrepeneče po možu, vpraša strica Ožbovta: «Povejte, stric, ali je petek res nesrečen dan za ženitev?»

«Seveda,» meni Ožbovt, «zakaj naj bi ravno petek pomenil izjemo?»

Ne razume prav.

Lenuh Matijec Smola pride v Ljubljano, da si za zimo poišče primeren posel. Potrka na prva vrata in vpraša za delo.

«Rade volje bi vas sprejel,» mu pravi gospod, «toda pri meni ni dosti opravka...»

«Sijajno,» pravi nato Matijec, «raj to jaz ravno iščem!»

Iz popolne torbe

GNÄDIGE IN USLUŽEN MOZ.

Potujem nedavno tega po Štajerskem in me koraki dovedejo v samotno kmetsko vas; ime sem že pozabil, zdi se mi pa, da se pričinja s črko K. Vasica leži precej visoko v hribih in obsega v celoti cerkev, župnišče, šolo, dvoje trgovin in dvoje gostiln ter še nekaj drugega priveska.

Zajela me je že tema, ko dospem v vas in skrbelo me je, kje najdem prenočišče. Ustavim se pred veliko hišo, duri so bile zaprte, vendar je v sobi še gorela luč. Stopim ob oknu in pogledam v sobo, ker sem namreč nameraval poklicati, da mi kdo odpre. Toda glejte, prijatelji, kaj sem videl in slišal:

Za mizo sedi gospa in pije kavo, na mizi pred njo pa leži dolga in za prst debela leskovka. Za pečjo stoji mož in čisti gospejine

čevljičke. Ko je gotov, prinese čevljičke z visokimi petami k mizi, se prikloni, poljubi gospej roko in reče: «Glej, draga ženica, kako lepo sem jih očistil.»

Gospa vzame čevljičke v roko, jih pazno ogleda, na to pa zaluča v kot s strogo besedo: «So miserabel hast für mich die Schuhe geputzt? Noch einmal putzen, aber besser!» Obenem dvigne leskovko in možička pošteno ošvrkne.

Ubog mož je moral še enkrat krtačiti. Ko je bil gotov, mu je «Gnädige» ukazala, da mora prinesiti še vodo in drugo večerno pripravo, sama pa si je prižgala cigareto in začela čitati časopis. Ker pa možiček le ni zlepa ubogal, se je gospa še enkrat poslužila leskovke s pripombo: «Was ist mein Befehl!» Možiček je moral ubogati.

Jaz pa sem zbežal izpod okna s sklopom, da se ta predpust ne oženim, ker ne vem, če niso vse ženske tako hude, kakor ta «Gnädige».

Pantofelj.

Slabost? Slabo spanje? Nervoznost? Neveselje do dela? Ali se pojavljajo večkrat različne bolečine? Dober prijatelj ob takih slabih dneh je pravi Fellerjev Elza-Fluid! Dober prav tako za umivanje in obloge kakor kot kosmetikum za usta, glavo, kožo! Močnejši, izdatnejši in bolj delujoč kakor francosko žganje! Z zavojnino in poštnino vred: 3 dvojne ali 1 specialna steklenica 24 dinarjev, 36 dvojnih ali 12 specialnih steklenic 214 dinarjev z 10%nim doplačilom. Razpošilja ga: Lekar-nar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elza-trg št. 360, Hrvatsko. (b)

Bukovo oglje, s posebno za eksport. kupuje po najvišjih dnevnih cenah družba „Carbonaria“, Koševje.

300 pšeničnih in rženih škopnikov proda Ivan Koojan v Dolnji Straži, pošta Straža. V

Kupite in berite
„Poper in paprika“

hudomušne kratkočasnice.

Cena 3 Din, po pošti 3 Din 50 p.

Dobiva se v Tiskovni zadrugi v Ljubljani.

PRED NAKUPOM

si naj ogledajo žonini in neveste razno-ravno modno volano blago za ženske in sukno za moške obleke, platno za rjuhe, belo platno, šifon, gradel za žimnice, koltre, flanel odeje in rjuhe ter raznovrstno drugo blago. Pri večjem nakupu 10 % po ustu. Samo češki izde ki.

ANTON SAVNIA v Škofji Loki.

Kdor rad čita povesti, naj naroči splošno priljubljene

romane «Jutra».

Do sedaj so izšli sledeči:

FEREAL CUENDAS:

Veliki inkvizitor.

Zgodovinski roman iz dobe španske inkvizicije. Cena Din 30.—, po pošti Din 2.— več.

HARRY SHEPP:

Hči papeža.

Zgodovinski roman, ki popisuje krvočočnost in nenravno življenje papeža Aleksandra VI., njegovega sina Cezarja in hčerke Lukrecije Borgije.

Broširano Din 30.—, vezano Din 36.—, po pošti Din 2.— več.

CLAUDE FARRERE:

Gusarji.

Zgodovinski roman iz življenja morskih roparjev v XVII. stoletju.

Cena Din 20.—, po pošti Din 1.50 več.

FR. HELLER:

Blagajna velikega vojvode.
Roman.

Cena Din 15.—, po pošti Din 1.50 več.

FR. HELLER:

Prigode gospoda Collina.

Saljiv detektivski roman iz velikega sveta. Cena Din 10.—, po pošti Din 1.50 več.

Knjige se naročajo pri upravnistvu

«Jutra»

v Ljubljani, Prešernova ulica 54.

Oh! Te bolečine!

Malo Fellerjevega pravega Elza-Fluida in bolečine minejo.

Orguljenje s Fellerjevim Elza-Fluidom je prava dobrodejnost! Umivanje s Fellerjevim Elza-Fluidom jači mišice in žile! Deluje antiseptično in osvežujoče! Prežene mrah in napravi človeka neobčutljivega proti mrazu, zraku! Za oči in ušesa! Zobe in glavo! Za vrat in usta! Za hrbet in ude! Za vse telo izvrstno hitro sredstvo in kosmetikum! Fellerjev Elza-Fluid je veliko močnejši in izdatnejši kakor francosko žganje. En poskus zadostuje, da tudi vi poročate:

To je najboljšo, kar sem kdaj okušal!

Zahtevajte v vseh dotičnih poslovnih mestih samo pravi Elza-Fluid lekarnarja Fellerja. Pri naročilih naravnost stane z zavojnino in poštnino vred, če se pošlje denar naprej ali po povzetju: 3 dvojne steklenice ali 1 specialna steklenica 24 Din; 12 dvojnih steklenic ali 4 specialne steklenice 85 Din; 24 dvojnih steklenic ali 8 specialnih steklenic 151 Din; 36 dvojnih steklenic ali 12 specialnih steklenic 214 Din.

KOT PRIMOT: Elza-oblični zore: kurja očesa po 4 dinarje in 8 dinarjev; Elza-mentolni črtniki 7 dinarjev; Elza-švedska tinktura za želodec: Elza-zagorski sok za prsa in zoper kašelj: Elza-cibje olje 20 dinarjev; Elza-voda za usta 12 dinarjev; Elza-kolonska voda 15 dinarjev; Elza-čumski miris za sobo 15 dinarjev; glicerinsko 480 dinarjev in 18 dinarjev; Lysol, Lysolform po 25 dinarjev; kineški čaj od 2 dinarjev navzgor; originalno Radikum francosko žganje, velika steklenica, 15 dinarjev; Elza-mučni prašek 10 dinarjev; strup za podgane in miši 5 dinarjev. Pri primotu se zavojnina in poštnina posebe zaračunavata.

K tem cenam se priračunava sedaj 10%no doplačilo. Pisma se naj naslavljaajo nasloveno takole:
EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elza-trg št. 360, Hrvatsko.